

Наталія Олегівна РАСТОРГУЄВА

(Харківський національний університет
внутрішніх справ, м. Харків)

ПОНЯТТЯ «АПРОКСИМАЦІЯ» В ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНІЙ ТЕРМІНОЛОГІЇ

У статті проаналізовано проблему перекладу та вживання поняття «апроксимація» в межах процесу гармонізації національного законодавства України з *acquis* ЄС. Встановлено, що відсутність уніфікованого підходу до перекладу терміна *approximation* призводить до його різного трактування в офіційних документах, що створює правову невизначеність і може впливати на ефективність імплементації норм європейського права в Україні. Окреслено основні термінологічні розбіжності у перекладах актів *acquis* ЄС. Досліджено правові та лінгвістичні аспекти впливу перекладацьких неточностей на процес правозастосування. Виявлено, що термінологічні неузгодженості у перекладах міжнародних договорів, зокрема Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, можуть ускладнювати тлумачення зобов'язань сторін та спричиняти труднощі в процесі адаптації законодавства. Встановлено, що проблема перекладу юридичних термінів має системний характер і потребує розробки уніфікованого підходу до використання правової термінології. Запропоновано концептуальні підходи до термінологічної стандартизації, які передбачають використання єдиного відповідника для ключових термінів та узгодження перекладів з європейськими стандартами.

Ключові слова: адаптація, апроксимація, гармонізація, наближення, європейська інтеграція, *acquis* ЄС.

Постановка проблеми. Процес європейської інтеграції України супроводжується необхідністю гармонізації національного законодавства з *acquis* ЄС, що, зокрема, вимагає якісного перекладу міжнародних і європейських правових актів. Переклад таких документів відіграє ключову роль у забезпеченні правової визначеності, оскільки навіть незначні

лексичні або стилістичні відхилення можуть призвести до різночитань та правозастосовних колізій. Це особливо важливо в умовах поступового наближення українського законодавства до *acquis* ЄС, коли точне відтворення правових концепцій має безпосередній вплив на імплементацію міжнародних зобов'язань.

Коректність юридичного перекладу впливає не лише на ефективність правозастосування, а й на рівень регламентації конкретних правовідносин. Відповідність перекладених норм оригінальним текстам визначає межі компетенції національних органів у сфері застосування європейського права, формує механізми правового захисту та визначає інституційні рамки адаптації законодавства. Водночас відсутність уніфікованого підходу до перекладу правових термінів може створювати додаткові труднощі, зокрема у правозастосовній практиці, що ускладнює інтеграцію українського законодавства до європейського правового простору.

Проблема лінгвістичної та правової адекватності перекладу набуває особливої гостроти у процесі імплементації *acquis* ЄС, оскільки від точності відтворення юридичних конструкцій залежить правильне розуміння і застосування норм міжнародного права. Розбіжності між оригінальним та перекладеним текстами можуть спричинити правові колізії, що ускладнюють виконання міжнародних зобов'язань України. Крім того, неточний або неоднозначний переклад може стати підставою для юридичних спорів, оскарження нормативних актів або їхнього неправильного тлумачення, що в кінцевому підсумку вплине на ефективність євроінтеграційного процесу та правову стабільність у державі.

Проблема апроксимації законодавства як ключового елемента євроінтеграційного процесу знайшла відображення у працях низки вітчизняних науковців, таких як І. І. Борисенко, В. В. Гомонай, О. Л. Євглевська, І. В. Кравчук, В. І. Муравйова, К. М. Рудой, М.Л. Смолярова, Ю. С. Шемшученко, Я. С. Грищенко, В. В. Дайненко, Л. І. Євтушенко, О. Р. Зарума-Панських, Г. Б. Кучик, Р. Б. Хорольський, Л. О. Ярова. Дослідження науковців були зосереджені на питаннях узгодження понять «апроксимація», «гармонізація» та «адаптація» правових норм, а також методологічні підходи до їхнього впровадження; аналізі договірно-правові засади апроксимації у контексті євроінтеграції, особливості узгодження національного законодавства з *acquis* ЄС та практичних аспектах правового зближення через призму адміністративного й конституційного права. Окрему увагу було приділено механізмам імплементації європейських норм, подоланню правових колізій, а також ролі апроксимації в реформуванні економічного сектору та забезпеченні єдиної правозастосовної практики. Таким чином, науковий дискурс щодо поняття «апроксимація» є досить широким та багатогранним, охоплюючи різні аспекти правового зближення. Однак, попри значну кількість досліджень, залишається потреба у подальшому уточненні дефінітивного апарату, зокрема, уніфікації термінології, що використовується в євроінтеграційному процесі України.

Метою статті є дослідження проблеми перекладу та вживання

поняття «апроксимація» в межах приведення національного законодавства у відповідність до *acquis* ЄС шляхом аналізу термінологічних розбіжностей у перекладах актів *acquis* ЄС та їхнього впливу на ефективність правозастосування в Україні.

Виклад основного матеріалу. Процес апроксимації законодавства України до *acquis* ЄС супроводжується складними термінологічними викликами, серед яких особливе місце займає узгодженість перекладу ключових понять та їх відповідність правовим реаліям національної системи. Значну увагу приділяють саме перекладу міжнародного правового документообігу, адже текст та терміни, що в ньому містяться, відображають відмінності між суспільно-політичними системами та правовими традиціями. Водночас термінологічна непослідовність в офіційних перекладах ускладнює гармонізацію українського законодавства з європейським правом, що може негативно позначитися на ефективності імплементації норм *acquis* ЄС.

Одним із найважливіших аспектів цієї проблеми є неоднозначне трактування терміна *approximation*, який у різних офіційних перекладах українською мовою передається як «наближення», «адаптація», «гармонізація» або «апроксимація». Відсутність єдиного підходу до перекладу цього поняття створює ризики неточного застосування норм права та їх неоднозначного тлумачення у процесі правозастосування. Це, своєю чергою, може призводити до розбіжностей між офіційними українськими текстами та їхніми англійськими оригіналами, що ускладнює правову визначеність і прогнозованість нормативно-правових актів.

Аналіз термінологічних неузгодженостей вказує на необхідність вироблення єдиної концепції перекладу правових термінів, особливо в контексті імплементації європейських норм у національне законодавство. Відтак, проблема апроксимації в євроінтеграційній термінології потребує глибокого дослідження з метою формування послідовного підходу до перекладу правових текстів та усунення термінологічних суперечностей, що дозволить забезпечити ефективність адаптації українського законодавства до стандартів ЄС.

Важливим нововведенням у правовому регулюванні перекладу міжнародного законодавства стало доповнення національного законодавства відповідним нормативно-правовим актом «Про затвердження Порядку здійснення перекладу на українську мову актів Європейського Союзу *acquis communautaire* та на англійську мову актів законодавства України, пов'язаних з виконанням зобов'язань України у сфері європейської інтеграції»¹, відповідно до якого, 1) організацію та планування перекладу на українську мову актів Європейського Союзу *acquis communautaire* та на англійську мову актів законодавства України

¹ Про затвердження Порядку здійснення перекладу на українську мову актів Європейського Союзу *acquis communautaire* та на англійську мову актів законодавства України, пов'язаних з виконанням зобов'язань України у сфері європейської інтеграції: постанова Кабінет Міністрів України від 02.05.2023 № 451. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/451-2023-%D0%BF#Text>.

забезпечує Урядовий офіс координації європейської та євроатлантичної інтеграції Секретаріату Кабінету Міністрів України, 2) відповідальність за здійснення перекладу на українську мову актів Європейського Союзу *acquis communautaire*, на англійську мову актів законодавства України, а також оновлення глосарія термінів актів Європейського Союзу *acquis communautaire* забезпечує державна установа “Офіс із залучення та підтримки інвестицій”.

Серед особливостей перекладу на українську мову актів *acquis* ЄС ключове значення має забезпечення його адекватності та еквівалентності, що передбачає точний письмовий виклад змісту акта *acquis* ЄС українською мовою з урахуванням правових і лінгвістичних нюансів. Важливим етапом цього процесу є термінологічна перевірка, яка полягає у встановленні відповідності та доречності застосування термінів у перекладах актів *acquis* ЄС та актів законодавства України. Для цього використовуються дво- або тримовні глосарії, що містять усталені відповідники термінів *acquis* ЄС у відповідних правових сферах. Узгодженість термінології є критичною для ефективної імплементації норм європейського права в національну правову систему та забезпечення правової визначеності.

Як зазначають Л.В. Логінова та М.О. Осадча¹, аналізуючи проблематику перекладу міжнародної юридичної документації, необхідно враховувати стиль, граматичні особливості та специфіку мовних конструкцій, характерних для кожного документа. Оскільки найбільші труднощі виникають при адаптації англійських юридичних текстів до української правової системи, особливу увагу слід приділяти підбору змістовних і точних термінологічних еквівалентів. Важливим аспектом якісного перекладу є збереження логічної структури речень, що дозволяє передати первісний зміст документа в інтерпретації, зрозумілій для всіх мов, якими він офіційно функціонує.

Національне законодавство, зокрема, Закон України «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу»² використовую термін «адаптація законодавства», під яким розуміє процес приведення законів України та інших нормативно-правових актів у відповідність з *acquis communautaire*. Адаптація законодавства України до правової системи Європейського Союзу має на меті забезпечення відповідності національного законодавства нормам *acquis communautaire*, з урахуванням вимог, які ЄС висуває до країн-кандидатів на вступ.

Порівняльний аналіз текстів Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, від 27.06.2014

¹ Логінова Л. В., Осадча М. О. Англійська термінологія в міжнародних правових документах. *Закарпатські філологічні студії* / редкол.: І. М. Зимова (гол. ред.), М. М. Палінчак, Ю. М. Бідзіля та ін. Ужгород : Видавничий дім «Гельветика», 2022. Т. 2, Вип. 24. С. 56.

² Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу : Закон України від 18.03.2004 № 1624-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1629-15#Text>.

(далі – Угода про асоціацію)¹, англійською та українською мовами виявляє суттєві термінологічні розбіжності, які можуть впливати на точність тлумачення та імплементацію її положень. Особливо це помітно у частині, що стосується наближення законодавства, де в українському тексті спостерігається термінологічна непослідовність порівняно з англійським оригіналом. Зокрема, термін «*approximation*» у різних контекстах перекладається як «наближення», «адаптація», «гармонізація» або навіть «апроксимація», що створює додаткові труднощі у визначенні його точного значення. Відсутність єдиної термінологічної стратегії призводить до семантичної невизначеності, що може ускладнити правозастосування та відповідність національного законодавства вимогам «*acquis communautaire*».

Аналогічні термінологічні проблеми спостерігаються й в офіційному перекладі Спільної заяви Президента України, Президента Європейської Ради та Президента Європейської Комісії за результатами 21-го Саміту Україна-ЄС (далі – Спільна заява)²]. Як зазначає Р. Б. Хорольський, аналіз змісту українського та англійського текстів цього документа виявляє суттєві розбіжності у трьох ключових аспектах³. По-перше, український текст містить термінологічну непослідовність, що ускладнює правильне тлумачення правових зобов'язань. Зокрема, термін «*approximation*» передається різними відповідниками – «зближення», «наближення» та «адаптація», хоча вони мають позначати одне правове явище. Відсутність єдиного підходу до використання термінів суперечить базовим принципам юридичної техніки, яка передбачає, що кожному правовому явищу має відповідати лише один термін. По-друге, термінологія Спільної заяви не узгоджується з українським текстом Угоди про асоціацію. Наприклад, у більшості випадків «*regulatory approximation*» в Угоді перекладається як «нормативно-правове наближення», тоді як у Спільній заяві використовується термін «регуляторне зближення». Крім того, слово «зближення» майже не зустрічається в тексті Угоди (за винятком одного випадку, який можна розглядати як термінологічну помилку). Поняттю «адаптація законодавства» в Угоді відповідає «*approximation of legislation*» або «*legislative approximation*», тоді як у Спільній заяві використовується термін «*legal approximation*», який у тексті Угоди відсутній. Це спричиняє труднощі у визначенні зв'язку між положеннями Спільної заяви та зобов'язаннями, закріпленими в Угоді про асоціацію. По-третє, в офіційному перекладі Спільної заяви зустрічається некоректне використання термінів. Наприклад, «зближення законодавства» не є усталеним терміном у правовій системі ЄС і не використовується фахівцями. Правильним відповідником

¹ Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27.06.2014. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011#Text; Association Agreement between the European Union and Ukraine. URL: <https://www.kmu.gov.ua/en/yevropejska-integraciya/ugoda-pro-asociaciyu>.

² Спільна заява Україна – ЄС від 08.07.2019. URL: <https://sur.li/djmfj>.

³ Хорольський Р. Б. Чи можна усунути плутанину в євроінтеграційній термінології? URL: <https://neweurope.org.ua/analytics/nablyzhennya-adaptatsiya-aproksymatsiya-garmonizatsiya-zakonodavstva-chy-mozhna-usunuty-plutanyu-v-yevrointegratsijnij-terminologiyi/>.

«*legal approximation*» є «правове наближення», оскільки це поняття відрізняється від «наближення законодавства». Також термін «*EU acquis*» в українському перекладі має відповідати «*acquis* ЄС», як це зафіксовано в тексті Угоди про асоціацію, що суттєво відрізняється від «законодавства ЄС».

У науковій літературі часто зустрічається використання термінів «апроксимація», «гармонізація», «імплементация», «уніфікація» та «адаптація», які, з одного боку, вважаються синонімічними та можуть застосовуватися взаємозамінно, а з іншого – кожен дослідник надає їм окремого змісту. Однак ці поняття мають суттєві відмінності за формами, методами правового регулювання та кінцевими цілями, яких вони покликані досягти. У цьому контексті важливо чітко розмежовувати їх значення у правовій системі ЄС та міжнародному праві, а також визначити, чи можуть вони вважатися повністю взаємозамінними в юридичній практиці¹; є засобами юридичної (правової) інтеграції та відрізняються інструментами та рівнем ідентичності змісту правових норм².

Так, В. О. Туляков, проводячи дослідження особливостей апроксимації кримінального законодавства України до права європейського союзу, одночасно веде мову про «апроксимацію», зазначаючи, що процес апроксимації відбувається за усталеним алгоритмом³. В той же час, автор використовує терміни «гармонізація», «імплементация», вважаючи, що такий підхід до гармонізації національного кримінального права з правом ЄС спрямований на забезпечення узгодженості та послідовності його застосування і включає: визначення обов'язковості імплементации норм ЄС відповідно до принципу субсидіарності; аналіз відповідності національного законодавства вимогам ЄС; оцінку ступеня наближення складів злочинів та санкцій; встановлення балансу між узгодженістю правозастосування в ЄС і збереженням національного суверенітету у сфері кримінальної політики.

На думку С. В. Грищака, адаптація законодавства є частковим випадком правової інтеграції та проявом діалогу правових культур, що відбувається через приведення нормативно-правових актів певної держави у відповідність до вибраного стандарту⁴. Вона може мати як внутрішній характер (узгодження законів з національними кодексами), так і зовнішній – адаптацію правової системи держави-реципієнта до міжнародних угод та норм донорської правової системи. В межах цього процесу можна виділити кілька форм адаптації, зокрема апроксимацію, імплементацию,

¹ Кірик А. Ю. Поняття й основні способи наближення законодавства держав-членів і третіх країн до законодавства Європейського Союзу. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2021. № 7. С. 288. URL: http://lsej.org.ua/7_2021/74.pdf.

² Грицаєнко Л. Зближення законодавства України з правовою системою Європейського Союзу: питання термінології. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2013. № 4. С. 26.

³ Туляков В. О. Апроксимація кримінального законодавства України до права ЄС (методологія питання). Одеса : НУ «ОЮА», 2023. 23 с. URL: <https://dspace.onua.edu.ua/items/9cf1294b-3292-4e94-b9ba-37cf87ea1c75>.

⁴ Гришак С. В. Теоретичні основи адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу. *Форум права*. 2012. № 4. С. 274. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2012_4_45.

транспозицію, координацію, уніфікацію та гармонізацію. Зокрема, апроксимація виступає як один із ключових різновидів адаптації, що передбачає поступове наближення законодавства держави до правових норм та стандартів міжнародного чи наднаціонального рівня, зокрема права Європейського Союзу.

Сучасний науковий дискурс щодо поняття «гармонізація» залишається неоднозначним, оскільки дослідники по-різному визначають його співвідношення з іншими термінами правової інтеграції. Одні вчені трактують гармонізацію як синонім адаптації, інші вбачають у ній лише один з її елементів або, навпаки, більш широке поняття. Так, С. К. Дудар визначає гармонізацію як процес досягнення узгодженості та збалансованості правових систем у межах спільного правового простору, де особливу роль відіграє нормативно-правова гармонізація, зокрема гармонізація законодавства¹. К. В. Ященко розглядає гармонізацію як складову адаптації законодавства України до норм ЄС, наголошуючи на тому, що адаптація охоплює не лише гармонізацію та уніфікацію, а й увесь комплекс заходів, спрямованих на приведення національного законодавства у відповідність до *acquis communautaire*². Водночас К. М. Рудой дотримується іншої точки зору, стверджуючи, що гармонізація складається з імплементації, апроксимації та адаптації³. Натомість А. В. Міщенко, який наголошує, що правові системи як комплексні утворення неможливо повністю гармонізувати - цей процес може стосуватися лише законодавчих норм, але не всієї правової структури в цілому⁴.

Враховуючи наведене, слід зазначити, що проблема некоректного перекладу нормативно-правових актів з англійської на українську є лише одним із видимих проявів більш глибокої системної проблеми, яка безпосередньо впливає на ефективність виконання Україною зобов'язань щодо адаптації законодавства до норм ЄС. Вона має кілька ключових негативних наслідків, які потребують детального аналізу.

Перший аспект стосується паралельного використання різних термінів для позначення одного і того ж явища у нормативно-правових актах та офіційних документах, що стосуються європейської інтеграції. Зокрема, співіснують поняття «наближення законодавства» та «адаптація законодавства», однак відсутні пояснення щодо їхнього співвідношення чи критеріїв вибору одного терміна замість іншого. Додатково в окремих урядових структурах віддають перевагу ще одному варіанту – «апроксимація законодавства». Така термінологічна нестабільність ускладнює комунікацію та гальмує узгодженість державної політики в цій

¹ Дудар С. К. Гармонізація законодавства: проблеми визначення поняття. *Держава і право*. 2002. Вип. 17. С. 16.

² Ященко К. В. Місце гармонізації в процесі адаптації законодавства України до законодавства Європейських Співтовариств. *Український часопис міжнародного права*. 2003. № 1. С. 57.

³ Рудой К. М. Адаптація адміністративного законодавства України у сфері охорони особистих прав громадян до норм Європейського Союзу : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2004. С. 56.

⁴ Міщенко А. В. Теоретичні питання гармонізації національного і міжнародного законодавства у сфері транспорту. *Зовнішня торгівля: право та економіка*. 2007. № 4. С. 69.

сфері.

Другий наслідок проявляється у сфері правозастосування. Реальним показником належного виконання Угоди про асоціацію стане активне використання органами виконавчої влади та судами концепцій прямої дії та узгоджувального тлумачення її положень. У такому контексті кожна термінологічна неточність чи суперечність буде об'єктом детального аналізу з боку юристів, і будь-яка невідповідність у перекладі може бути використана для заперечення або відтермінування виконання відповідних правових норм. Крім того, термінологічна узгодженість безпосередньо впливає на прогнозованість та юридичну визначеність правових актів, що є важливим критерієм їхньої відповідності адміністративному праву.

Третя проблема полягає у складності сприйняття таких неоднозначностей не лише широкою громадськістю, а й навіть правниками, які практично застосовують положення європейського права. Якщо вузькопрофільні фахівці у сфері європейської інтеграції ще можуть орієнтуватися в термінологічній плутанині, то для більшості практикуючих юристів така ситуація створює значні труднощі. Вони змушені витратити додатковий час на роз'яснення відмінностей між схожими поняттями, що не завжди призводить до коректного розуміння їхнього змісту. Окрім цього, існує проблема ефективної комунікації урядових органів та аналітичних центрів із громадськістю щодо процесів європейської інтеграції, що лише ускладнює сприйняття цих процесів серед зацікавлених сторін.

Ми повністю підтримуємо думку тих дослідників, які вважають, що ефективніше, якщо професійна спільнота досягне спільного розуміння щодо уніфікації термінології та поступового її закріплення як у чинному законодавстві (зокрема, у нещодавно ініційованому парламентом законопроекті про державну політику європейської інтеграції), так і в практиці його застосування. Мова йде про наступні концептуальні підходи. По-перше, використання виключно терміна «наближення законодавства» та відмова від паралельного застосування таких понять, як «адаптація», «гармонізація», «апроксимація», «зближення» чи «узгодження» законодавства при позначенні цього явища. Відповідно, формулювання, що містяться в Угоді про асоціацію та інших міжнародних документах, мають тлумачитися з урахуванням цієї термінологічної узгодженості. По-друге, необхідно розмежовувати поняття «наближення законодавства» (approximation of legislation), «законодавче наближення» (legislative approximation) та «правове наближення» (legal approximation). Як загальне правило, перший термін охоплює не лише прийняття відповідних нормативно-правових актів, але й їх імплементацію (enforcement), тоді як другий термін має вужче значення. Водночас важливо враховувати конкретний контекст відповідного положення Угоди про асоціацію, у якому використано той чи інший термін. Щодо терміна «правове наближення», то він більшою мірою характерний для наукових досліджень і має ширше значення, оскільки охоплює процес узгодження національних правових систем із правом ЄС чи іншими наднаціональними нормативними

системами.

Висновки. Термінологічна точність у перекладі міжнародних правових документів відіграє ключову роль у процесі апроксимації національного законодавства України до *acquis* ЄС. Наявність термінологічних помилок в офіційних текстах ключових політичних, правових документів між Україною та ЄС створює загрози для коректного правозастосування, ускладнює тлумачення міжнародних зобов'язань та може стати підставою для правових колізій. Ця проблема також носить системний характер, що вказує на необхідність розробки уніфікованого підходу до правового перекладу та гармонізації термінології в українських офіційних документах.

Враховуючи важливість правильної юридичної термінології, першочергового значення набуває визначення поняття «апроксимація», його співвідношення із суміжними правовими концептами, а також чітке розмежування та застосування цих термінів у юридичній літературі, національному законодавстві та міжнародно-правових актах. Уніфікація термінології, що використовується у правових системах України та ЄС, є вихідним пунктом гармонізації законодавства, оскільки без цього важко досягти правової визначеності та ефективного взаєморозуміння в межах євроінтеграційного процесу.

Крім того, переклад міжнародно-правових актів має безпосередній вплив на якість правозастосування та рівень регламентації конкретних правовідносин. В умовах європейської інтеграції України модернізація національної перекладацької діяльності набуває стратегічного значення, оскільки сприяє зміцненню правової системи, підвищенню якості адаптації законодавства та посиленню міжнародної співпраці. Як наслідок, належне опрацювання правової термінології та підвищення рівня перекладу сприятиме ефективній реалізації євроінтеграційного курсу України та закріпленню її статусу як надійного зовнішньополітичного партнера.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Грицаєнко Л. Зближення законодавства України з правовою системою Європейського Союзу: питання термінології. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2013. № 4. С. 26–29.
2. Грищак С. В. Теоретичні основи адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу. *Форум права*. 2012. № 4. С. 273–277. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2012_4_45.
3. Дудар С. К. Гармонізація законодавства: проблеми визначення поняття. *Держава і право*. 2002. Вип. 17. С. 11–17.
4. Кірик А. Ю. Поняття й основні способи наближення законодавства держав-членів і третіх країн до законодавства Європейського Союзу. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2021. № 7. С. 287–290. URL: http://lsei.org.ua/7_2021/74.pdf.
5. Логінова Л. В., Осадча М. О. Англомовна термінологія в

міжнародних правових документах. *Закарпатські філологічні студії* / редкол.: І. М. Зимомря (гол. ред.), М. М. Палінчак, Ю. М. Бідзіля та ін. Ужгород : Видавничий дім «Гельветика», 2022. Т.2. Вип. 24. С. 52–57.

6. Міщенко А. В. Теоретичні питання гармонізації національного і міжнародного законодавства у сфері транспорту. *Зовнішня торгівля: право та економіка*. 2007. № 4. С. 68–72.

7. Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу : Закон України від 18.03.2004 № 1624-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1629-15#Text>.

8. Про затвердження Порядку здійснення перекладу на українську мову актів Європейського Союзу *acquis communautaire* та на англійську мову актів законодавства України, пов'язаних з виконанням зобов'язань України у сфері європейської інтеграції : постанова Кабінет Міністрів України від 02.05.2023 № 451. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/451-2023-%D0%BF#Text>.

9. Рудой К. М. Адаптація адміністративного законодавства України у сфері охорони особистих прав громадян до норм Європейського Союзу : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2004. 214 с.

10. Спільна заява Україна – ЄС від 08.07.2019. URL: <https://surl.li/djmfjj>.

11. Туляков В. О. Апроксимація кримінального законодавства України до права ЄС (методологія питання). Одеса : НУ «ОЮА», 2023. 23 с. URL: <https://dspace.onua.edu.ua/items/9cf1294b-3292-4e94-b9ba-37cf87ea1c75>.

12. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27.06.2014. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011#Text.

13. Хорольський Р. Б. Чи можна усунути плутанину в євроінтеграційній термінології? URL: <https://neweurope.org.ua/analytics/nablyzhennya-adaptatsiya-aproksymatsiya-garmonizatsiya-zakonodavstva-chy-mozhna-usunuty-plutanynu-v-yevrointegratsijnij-terminologiyi/>.

14. Ященко К. В. Місце гармонізації в процесі адаптації законодавства України до законодавства Європейських Співтовариств. *Український часопис міжнародного права*. 2003. № 1. С. 55–61.

15. Association Agreement between the European Union and Ukraine. URL: <https://www.kmu.gov.ua/en/yeuropejska-integraciya/ugoda-pro-asociacyu>.

Стаття надійшла до редакції 20.02.2025

Natalya OI. RASTORGUYEVA,

Postgraduate Student

(*Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine*)

**APPROXIMATION OF NATIONAL LEGISLATION AND EU LEGISLATION
AS A COMPONENT OF UKRAINE'S EUROPEAN INTEGRATION COURSE**

The article analyzes the issue of translation and usage of the term «approximation" within the process of harmonizing Ukraine's national legislation with the *acquis* of the European Union. It has been established that the lack of a unified approach to translating the term *approximation* leads to its varied interpretation in official documents, creating legal uncertainty and potentially affecting the effectiveness of the implementation of European legal norms in Ukraine. The key terminological discrepancies in the translations of *acquis* EU acts are outlined.

The study examines the legal and linguistic aspects of the impact of translation inaccuracies on the law enforcement process. It has been found that terminological inconsistencies in the translations of international agreements, particularly the Association Agreement between Ukraine and the EU, may complicate the interpretation of the parties' obligations and create difficulties in the process of legislative adaptation.

It has been determined that the issue of translating legal terms is systemic in nature and requires the development of a unified approach to the use of legal terminology. Conceptual approaches to terminological standardization are proposed, which involve the use of a single equivalent for key terms and the alignment of translations with European standards.

Key words: *adaptation, approximation, harmonization, alignment, European integration, EU acquis.*